

РЕШЕНИЕ

№ 1817

гр. София, 22.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Калинка Илиева

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **994** по описа за **2021** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на кмет на Столична община – район „П.“, чрез процесуален представител старши юриконсулт К. З. срещу решение /без номер/ от 15.11.2020 г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 3509/2020 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение (СРС – НО), 98 състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № РПД20-РД11-2/28.02.2020 г., издадено от кмет на СО - район „П.“.

С оспореното НП на М. И. А. е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 300 лева, за извършено нарушение на чл. 23, във връзка с чл. 36, ал. 1 от Наредба за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столичната община (НРУИТДТСО).

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е незаконосъобразно и неправилно, постановено в нарушение на процесуалните правила и неправилно приложение на материалния закон. Счита, че не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН, защото от извършване на нарушението са настъпили преки вреди за СО, изразяващи се в несъбиране на дължимата такса за извършване на търговска дейност. Посочва, че преценката за маловажност на нарушението се прави от АНО и тази му преценка подлежи на съдебен контрол за законосъобразност от съда. Позовава се на

ТР № 1/12.12.2007 г. на ОСНК на ВКС. Искането до съда е да постанови решение, с което да отмени обжалваното първоинстанционно такова.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът чрез юрисконсулт З. поддържа жалбата.

Ответникът М. А. се явява лично и оспорва жалбата.

Заключение за неоснователност на жалбата дава представителят на Софийска градска прокуратура.

Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е намерил за установени обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителя. Първоинстанционният съд е приел, че на 24.02.2020 г. при извършена проверка от експерти в СО, дирекция „Регулиране на търговската дейност” на общински терен, представляващ тротоар на [улица], пред магазин „Т маркет”, като установили, че М. А. е разположила 3 броя щендери за продажба на мартеници без издадено заверено и платено разрешение за ползване на място за извършване на търговия на открито върху общински терен. При проверката било взето предвид, че проверяваното място не било включено в заповед РПД09-30 от 05.02.2020 г. на кмета на район „П.” за определяне на допълнителни места за продажба на мартеници.

За констатираното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 1/2020 от 24.02.2020 г., връчен лично на ответника, който го подписал с възражение, че на платените й 3 кв.м има други търговци.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че НП е незаконосъобразно, тъй като случаят е маловажен и административно-наказващият орган е следвало да приложи чл. 28 от ЗАНН, поради което го е отменил.

Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: За постановяването на оспореното решение касаторът е бил уведомен, чрез изпращане на съобщение на 10.12.2020 г., получено от З. – старши юрисконсулт. Жалбата е подадена чрез СРС на 23.12.2020 г. /вх. № 21069100/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки подробни мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е актосъставителят и са обсъдени събраните писмени доказателства. Показания са разгледани в съвкупност с останалите събрани доказателства. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда. Настоящата инстанция споделя изцяло фактическите изводи на първоинстанционния съд и приема, че СРС е направил верен

анализ на доказателствата, събрани в хода на воденото административно наказателно производство.

Актът за установяване на административното нарушение е съставен в срока по чл. 34 от ЗАНН. В касационната жалба са наведени оплаквания, които не могат да доведат до промяна нито на установените факти, нито в направените правни изводи.

Обратно на твърденията в касационната жалба, настоящият състав на АССГ счита, че в процесния случай, както правилно е приел в решението си СРС, че извършеното нарушение се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от други нарушения от същия вид, както и обстоятелството, че извършеното от А. нарушение е маловажно по смисъла на чл. 28 ЗАНН, тъй като макар и да осъществява формално състава на нарушение по НРУИТДТСО, от него не са произлезли вреди за обществото или за друг правен субект, а и обществената опасност на деянието и на дееца е явно незначителна. Още повече, че А. е имала издадено разрешение № М – 174/2020 г./11.02.2020 г. и видно от него е, че е за ползване на същото място /посочено в АУАН и НП/ за извършване на търговия на открито върху терен, който е общинска собственост със срок от 22.02.2020 г. – 02.03.2020 г., с позиция 3 –[жк], [улица]– тротоар „Г.“ с площ 2 кв.м. с цел продажба на мартеници, за което е заплатила сумата от 76 лв. В този смисъл не се споделя твърдението в касационната жалба, че от нарушението са настъпили преки вреди за СО, изразяващи се в несъбиране на такса за извършване на търговска дейност.

Съгласно чл. 28 от ЗАНН, за маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Преценката за "маловажност на случая" подлежи на съдебен контрол. В неговия обхват се включва проверката за законосъобразност при приложението на чл. 28 от ЗАНН. Когато съдът констатира, че предпоставките на разпоредбата са налице, но наказващият орган не я е приложил, това е основание за отмяна на НП и на съдебното, решение, което го потвърждава, поради издаването им в противоречие със закона (Тълкувателно решение № 1/12.12.2007 г. на ВКС по т.н.д. № 1/2007 г., ОСНК). Степента на обществена опасност на конкретно извършеното противоправно деяние е от значение, за да се реши дали това деяние е административно нарушение или макар да е формално съставомерно, като не разкрива или изключва висока степен на обществена опасност е малозначително. В случая е налице хипотезата на чл. 28 ЗАНН. Предвид това, настоящата инстанция счита, че наложеното административно наказание „глоба”, в размер на 300 лева, за извършено нарушение на чл. 23 от НРУИТДТСО във вр. чл. 36, ал. 1 НРУИТДТСО правилно е била отменена.

Във връзка с гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение /без номер/ от 15.11.2020 г., постановено по нахд №

3509/2020 г. на СРС – НО, 98 състав.
Решението е окончателно.